

ningsfulde Ting maatte ligge bag denne Tale, som, hvis den var holdt af et almindeligt Medlem af Tinget, neppe havde fundet eet Øre aabent. Man vilde hurtigt være gaaet sin Vej og sagt: Det ærede Medlem har slet intet at sige. Jeg kan derfor godt forstaa, at det ærede Medlem, da han mærkede, hvor lidt hans Tale virkede, greb Lejligheden til at finde en Afslutning, greb den i den Grad ved Haarene, at han mod al Sædvane gav sig til at angribe et Ændringsforslag, før det var begrundet. Hertil skal jeg nu komme tilbage paa et andet Punkt i de faa Bemærkninger, jeg har at fremsætte.

Naar man skal behandle den Krise, vi staar i for Øjeblikket, er det nødvendigt at forstaa, at det er en Krise af en ganske særlig Art, en selvfrekaldt Krise, en Krise frekaldt her i Landet ved en Beslutning om at føre en ganske bestemt Valutapolitik. Om denne selvfrekaldte Krise mener man og maa man mene, at den er forbigaaende, ellers vilde man heller ikke betegne den som en Erhvervskrise, man maatte da betegne den som en varig Ødelæggelsestilstand her i Landet. Selv de, der er mest pessimistiske, vil vel ogsaa mene, at det er en Krise, vi er inde i. Men naar man staar overfor en Krise, som er saa omfattende som denne, og som derfor kræver ret alvorlige Indgreb, for at Krisen ikke skal blive uudholdelig, maa man i Sandhed meget nøje paase, at man ikke træffer Foranstaltninger, der kan faa skadelige Virkninger ud over Krisen. Hele den Politik, der maa lægges med Hensyn til Udgifternes Nedsættelse og med Hensyn til Indtægternes Omlægning og Skatternes Lettelse, maa nøje overvejes, og Beslutningerne maa træffes med det for Øje, at om nogle Aar vil forhaabentlig denne Krise være til Ende, og man bør da ikke ødelægge noget, som man har brugt Menneskealdre til at opbygge, og som man, hvis det slaas ned i en Depressionstid, vil have saare vanskeligt ved at bygge op igen.

Det er derfor, jeg tidligere med Glæde har set en Tale af det ærede Medlem, der indeholdt noget mere end den Tale, han holdt i Dag. Det ærede Medlem vendte sig da til Venstre og sagde, at det fremfor alt ikke burde lytte til den sociale Reaktion, der kom til Orde for Øjeblikket her i Landet fra andre Sider, og derfor ikke gaa til en Nedsættelse, en Ændring af vort sociale Niveau. Det glædede mig ogsaa i Dag at bemærke, at i de Bemærkninger, det ærede Medlem her fremsatte, var der ikke noget, der stred mod den Opfattelse. Jeg kan altsaa gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke tilsigter ved Bemærkninger om Omregning

af naturlig Art, paa det ene eller andet Budget at søge en Formindskelse af det sociale Niveau her i Landet. Hvis det tilsigtedes eller blot antydedes i Forslaget, vilde det ikke have kunnet faa vor Stemme, men der findes ingen saadan Antydning deraf i Forslaget.

Det ærede Medlem omtalte endvidere Spørgsmaalet om Muligheden af Lønnesættelser og fremsatte der nogle i og for sig almindelige Bemærkninger, som jeg ogsaa hørte det ærede Medlem Hr. Pürschel gentage. Det er selvfølgelig bedre at have færre og godt lønede Embedsmænd end at have mange Embedsmænd, hvis Lønning man maatte skære ned. Det er saadanne Ting, som alle uden Undtagelse kan slutte sig til. Men naar det ærede Medlem gør Bemærkninger til Konjunkturtillæget i Øjeblikket, vil jeg dog sige følgende: Konjunkturtillæget er nu reduceret med 20 pCt., og med den Paripolitik, hvis Gennemførelse man saa hastigt stiler imod, og som man navnlig efter Februar saa hastigt har stilet imod, maa man forvente, at Augustpristallet vil blive af en saadan Karakter, at Konjunkturtillæget yderligere vil blive nedsat med 10—20 pCt., hvilken Procent der bliver Tale om, vil ingen kunne vide i Forvejen. Det er bl. a. ikke klart, hvilket Pristal der her i Landet naturligt svarer til Guldpariteten. Men hvis man i August staar med et Tal, der ligger under 175 eller mellem 170 og 175, vil det være sandsynligt, at det er yderligere 20 pCt. af Konjunkturtillæget, der da vil blive berøvet Tjenestemændene.

Og saa overser det ærede Medlem i sin Kritik af det Forslag til Forøgelse af Konjunkturtillæget, som blev gennemført efter at det ærede Medlem paa et Tidspunkt, hvor vi fandt det ganske uberettiget, havde berøvet Tjenestemændene en Del af Konjunkturtillæget, at denne Forøgelse af Konjunkturtillæget automatisk forsvinder, og at i August vil meget mere være forsvundet, hvis 20 pCt. af Konjunkturtillæget yderligere er borte. Med andre Ord, den Bestemmelse, som gennemførtes med Tjenestemændenes Billigelse, og hvorved Konjunkturtillæget blev bragt ind under Pristallets Virkninger, vil højst sandsynligt i August medføre, at der med Tjenestemændenes Samtykke vil være gennemført en Ordning, hvorved ikke blot det Tillæg, som i den nuværende Regerings Tid blev lagt til Tjenestemændenes Konjunkturtillæg, vil være borte, men ogsaa en Del af det tidligere bestaaende vil være forsvundet. Det maa dog siges at være en stor Fordel, at Konjunkturtillæget